Scenariusz 1:

Wędrownik w wieku 10 lat złożył przyrzeczenie "bez Boga", lecz w trakcie nauki w liceum się nawrócił. Na początku obozu zapytał drużynowego, czy mógłby kiedyś złożyć ponownie Przyrzeczenie Harcerskie.

Jak powinien zadziałać drużynowy?

Scenariusz 2:

Podczas biwaku dwie harcerki się posprzeczały. Jedna z nich zamiast wyrzucić śmieci do kosza, zostawiła je pod drzewem, na co druga, Zosia, zaczęła ją pouczać, że złamała 6. punkt PH. Pierwsza z dziewczyn się zdenerwowała i powiedziała kadrze, że od kiedy Zosia dostała krzyż, strasznie się wymądrza w sprawach harcerskich. Zosia odpowiedziała, że nie lubi tego robić, ale miesiąc temu złożyła Przyrzeczenie, że będzie "stała na straży harcerskich zasad" i traktuje to serio. Dodała też, że nie rozumie dlaczego inne dziewczyny, które składały Przyrzeczenie na służbę Bogu nie muszą stać na straży harcerskich zasad.

Jak drużynowy powinien zareagować względem Zosi?

Scenariusz 3:

Rodzice 11-letniego harcerza chcą, aby złożył on Przyrzeczenie "z Bogiem", lecz sam harcerz się uparł i chce złożyć przyrzeczenie "bez Boga".

Jak powinien zadziałać drużynowy?

Scenariusz 4:

W jednej z Warszawskich drużyn wszystkie nowe osoby chcą złożyć przyrzeczenie "bez Boga" poza jednym harcerzem. Po miesiącu ów harcerz zaczął mówić, że i on woli wersję "bez Boga", choć wcześniej twierdził inaczej - drużynowy łatwo wybadał, że po prostu uległ presji większości grupy (zadziałała wzajemność oddziaływań).

Jak powinien zadziałać drużynowy?

Scenariusz 5:

Harcerz najpierw złożył Przyrzeczenie o jednym brzmieniu, a potem po latach doszedł do wniosku, że woli drugie.

Czy pozwalanie na to, aby harcerz zmienił Przyrzeczenie, nie jest uczeniem tego, że można dać komuś słowo, coś przyrzec, lub wziąć z kimś ślub, a potem się wykręcić tekstem "no ale teraz jestem innym człowiekiem, zmieniłem zdanie, sory!"?